Zapjevajmo...

Autor Administrator

„Zapivajmo onu s kojom srce u po žmula zaboravlja brige...“

„...Ajmo skupa
prijatelji moji, razmistimo tambur i katrige, zapivajmo onu s kojom srce, u po
žmula zaboravlja brige...Konobo moja...“.Kako ono dalje ide? Kad bih znao, i tu
bih pjesmu ovdje stavio. Ali, ne mogu se
nešto sjetiti stihova. Eto, upravo to je razlog za ovaj prilog. A, ima li išta
ljepše od pjesme? I od pjevanja. Pogotovo zajednièkog, s prijateljima. Kad smo radosni,i kad nam
treba malo radosti. Ne kaže se sluèajno: tko pjeva zlo ne misli. Ali, zar se i
vama ne dogodi èesto, kao sada meni, da stanete u pola pjesme; zaboravili ste
rijeèi. Evo nekih koje sigurno dobro
znate, ali možda fali koji stih. Ako želite
još – pišite, predlažite.

{mospagebreak title='Cesarica'}

Cesarica

Oliver
Dragojeviæ

youtube: Cesarica, Oliver

Zlatni
konci litnje zore došli su u njene dvore,

da bi moju jubav budili.

Sunce nek joj jubi lice lipo ka u cesarice,

kad je ja ne mogu jubiti.

Zlatna mriža njenog tila dušu mi je uvatila

da je bacin nazad u more.

Svake noæi prije zore dolazim u njene dvore

bile dvore svoje pokore.

Cilega
života ja sam tija samo nju,

da do njenog srca naðem put,

Cilega zivota moje tilo je bez nje,

ka cviæe bez vode.

{mospagebreak title='Konoba'}

Konoba

youtube: Konoba, M. Cetiniæ

Imala si baril i bronzine

pod škancijon stivane bocune

sve si gušte na ovome svitu

darivala ka lipe bokune

Vonjala si toèon i friškinon

ladila me kad uvati fjaka

a kad dušu stegla bi tuga

u tebi san i pija i plaka

Konobo moja, radosti sva

dušu san svoju svu tebi da

konobo moja, ka dom si moj

èuvan ti pismu ka život svoj

Uz šteriku jos vonja lavanda

razvodni se život ka bevanda

od bibiti, falsi novitadi

ne damo se, još smo uvik mladi

Ajmo skupa, prijatelji moji

razmistimo tamburin, katrige

zapivajmo pismu s kojon srce

u po zmula zaboravlja brige

Konobo moja, radosti sva

dušu san svoju svu tebi da

konobo moja, ka dom si moj

èuvan ti pismu ka život svoj

konobo moja, ka dom si moj

èuvan ti pismu ka život svoj

na na.. Konoba

{mospagebreak title='Zadnji fijaker'}

Zadnji fijaker

(1963)

stihovi: Drago Britviæ i Pero Zlatar

muzika: Stjepan Mihaljinec

youtube: Zadnji fijaker, V. Glovatzky

I opet noæas

kak i sake noæi

polako se buju gasle kavane

i zadnji vlak kroz stanicu bu prošel

a k njemu niko, niko, nebu došel

iz navike on bu opet èekal da svane

Viš, ja sem ti eto došel v goste

kad mi se nekak neda biti v hiži

taksiji hitri, naj oprostiju mi to

al meni ti si sejeno nekak bliži

Zbudil se dan i zemlji pojke

gleæ tam iznad Grièa istu kulu

bumo se zibali kak v èunu nas dva

o Zagrebu buš mi pripovedal

Nas dva smo zbila vidli sega

zato i opet sem tu

popevali si bumo tiho

te slatke popevke stare

bumo se znaš, vozili kak negda

èes se signale i èes se pute

Fuækam ja na te table žute

i vse na vuglu kud smo

sto put prešli

sunce nek zbudi dragi Zagreb

i otpre svetlu saka vrata

fabrike, ljudi, tice i grad

najemput se bu

kak od zlata

videl buš još je lepi Zagreb

kak na paradi v plave bluze

dobri naš veter z Medvešèaka za nas

popuhnul bu i zbrisal suze

Nas dva smo zbilja vidli sega

zato i opet sem tu

popevali si bumo tiho

te slatke popevke stare

daj pelaj moj prijatelj stari

pelaj za zadnji put èist polako

èez celi nas grad

popevali si bumo tiho,

za tebe i za nas Zagreb

* * *

{mospagebreak title='O more duboko'}

O more duboko

O more duboko, sva moja radosti!

Po tebi meni plovi cvit; cvit moje mladosti.

Ne mogu od milja niz more gledati,

Mornare ja æu pitati za svoga dragoga.

On moru pošo je da robu kupuje

I skoro æe se vra titi u mili zavièaj.

Moj dragi suðeni, u kojoj si dubravi?

Napiši jedan listak ti o našoj ljubavi.

Ah ružo rumena, ti men si suđena,

Ko proljetntni što dani sunašcu žarkome.

Ko mjesec mjesecu, sunašce sunašcu,

Ti meni ležiš, draga, na mome srdašcu.

*
* *

{mospagebreak title='Vužgi'}

Vužgi

P. Kanižaj, I Stamaæ

Najlepše je biti v zagorski kleti

S prijateli stari dok lampaš nam sveti.

Najlepše piti je v zagorski kleti

Z pajdašimi dobri i v zimi i v leti.

Vužgi, vužgi, vužgi ga Blaž,

gotni, gotni s flaše, pajdaš,

dobro, dobro, dobro ti znaš

kulko skupa mi spili smo flaš!

V zagorski kleti je najlepše biti,

s pajdašimi pravi z demižonke piti.

V zagorski kleti kak v pravem je raju,

popevke zvoniju po celomu kraju.

Vužgi, vužgi, vužgi ga Blaž,

gotni, gotni s flaše, pajdaš,

dobro, dobro, dobro ti znaš

kulko skupa mi spili smo flaš!

* * *

{mospagebreak title='Maslina je neobrana'}

Maslina je neobrana

Veæ je to lito dana i skoro æe zima,

prigiba se zemlji grana, a dice još nima.

Zaplakali škoji bili, sunce veæ blidi,

Makina kad cugom cvili, a suza se cidi.

Zanavik je pape zaspal, samo želja još je budna,

budit æu ih prije zore, željo moja uzaludna!

Maslina je neobrana, nima koga da je bere,

prigiba se teška grana, slomit æe se od nevere.

* * *

{mospagebreak title='Stari Pjer'}

Stari Pjer

Ivica Percl, Đorđe Novkoviæ

Još kad je bio mlad

rat mu je odnio sve

I ženu i djecu i topli dom.

Ostao je sam i

zaboravio je na prošlost,

jer Pjer više i nije

bio Pjer.

Sad luta sam taj stari Pjer,

Da, svaki dan i svaku noæ. 2x

Pjeru je ipak ostalo nešto

i mnogi su imali priliku

da ga vide kako svira na usnu harmoniku.

On uvijek svira za jedan groš,

a ljudi se u strahu pitaju:

„Da li æe jednog dana i èitav orkestar biti tu?“

I svira Pjer, da, svira još,

taj stari Pjer za jedan groš. 2x

Kažu da ih danas ima mnogo kao što je Pjer,

a mnogi su imali priliku

da ih vide kako bez cilja lutaju.

Daleko od stvarnosti oni su tako sami,

a ljudi se u strahu pitaju,

da li æe jednog dana
i èitav svijet ostati sam?

I svira Pjer da svira
još,

taj stari Pjer za jedan groš 2x

* *
*

{mospagebreak title='Samo jednom se ljubi'}

Samo jednom se ljubi

Mario Kinel, Ivo Robiæ

Samo jednom se ljubi,

sve je ostalo varka,

èesto udes nam grubi

šale zbijati zna.

Za to mislimo na èas

da je to ljubav žarka,

al taj žar proðe za èas

kao blijeda slika sna.

Tad nam se ljubav

u misli vraæa

i svatko shvaæa

njen pravi žar.

Samo jednom se ljubi

i tad srce izgara.

kad se taj plam izgubi,

tad i prestaje sav èar.

* *
*

{mospagebreak title='Blijedi mjesec'}

Blijedi mjesec

Blijedi mjesec zagrlio zvijezdu Danicu,

A ja mrsim tvoju zlatnu kosicu

Samo reci mi, dal me ljubiš ti

da živimo ko svi sretni presretni.

Vesla æemo ostaviti: ne trebaju nam,

mi æemo se zagrliti, èun æe plovit sam.

On æe tada sam kuæi ploviti:

Tjerat æe ga hitri morski valovi.

Sve æe zvjezdice s neba gledati

I zavidjet dušo našoj ljubavi.

* *
*

{mospagebreak title='Oj jesenske duge noæi'}

Oj jesenske duge noæi

Oj jesenske duge noæi, oj! Oj jesenske duge noæi,

reko dragi da æe doæi, oj. Èuj me dragi èuj!

Il æe doæi, il ne doæi, oj! Il æe doæi, il ne doæi,

èekat æu ga do pol
noæi, oj! Èuj me dragi èuj.

Zaspale su crne oèi,
oj! Zaspale su crne oèi,

došo dragi do ponoæi, oj! Zlatni dragi moj!

* * *

{mospagebreak title='Zato, braæo, pime ga'}

Zato, braæo, pime ga

Za to, braæo, pime ga, dok ne pukne zora,

Kaj ti jje to navada Hrvatskog Zagorja.

Pime ga, pime ga, se do dana belega,

Pime ga, pime ga, se do dana belega.

Vužgi, vužgi, vrag te skelil,

Kaj sem ti se ja zameril.

I nikom nije lepše neg je nam,

Samo da je tako svaki dan.

* * *

{mospagebreak title='Fala'}

Fala

D. Domjaniæ, V. Paljetak

Za vsaku dobru reè kaj reèi si mi znala,

za vsaki pogled tvoj, za vsaki smeh tvoj fala.

Tak malo dobrega v življenju tu se najde,

i èe je sunce èas za oblak taki zajde.

A ti si v srce mi tak puno sunca dala,

kaj morem ti neg reè: od vsega srca fala!

* * *

{mospagebreak title='Hercegovina u srcu'}

Hercegovina u srca

Ž. Kozina, R. Boban

Doði da vidiš, doði da se diviš

I poželjet æeš ovdje da živiš,

Da ti se dijete u miru rodi,

Živi u ljubavi i slobodi.

Ponosna moja je zemlja Hercegovina

Hrvatska gruda nam sveta veæ tisuæ ljeta.

Ne dam te nikom majko Hercegovino,

Neretvu, sunce i smokve, kamen i vino. 2 x

* * *

{mospagebreak title='Kak taubeka dva'}

Kak taubeka dva

Bledi je mesec hodil po krovu,

ja sam popeval popevkicu ovu.

Kak taubeka dva mi sretni smo bili,

z jenega peharèeka vinèek smo pili.

Bledi je mesec za oblak zašel,

a ja sem tvoja ustašca našel.

Kak taubeka dva....

Crni je maèek hodil po krovu,

ja sam popeval popevkicu ovu.

Kak taubeka dva....

* * *

{mospagebreak title='Na brigu kuæa mala'}

Na brigu kuæa mala

Na brigu kuæa mala, na njoj su prozora dva,

na prozor sjela djeva, ko ruža proljetna.

Što radiš djevo bajna, u tu prekrasnu noæ,

moj dragi zvizda sjajna, reko je da æe doæ.

Tri noæi veæ su prošle otkako èekam ja,

i mnoge još æe proæi, ostajem žalosna.

Moj dragi drugu ljubi, a mene ostavlja,

a ja ga kleti neæu, jer sam ga voljela.

*
* *

{mospagebreak title='Poleg jedne velkee gore'}

Poleg jedne velke
gore

P. Hrazdica, J Šmalc, R. Rajter

Poleg jedne velke gore kada prejdeš mnoge gore,

tam buš videl nekaj bele, to su naše Ivaneèke sele.

Gda buš išel malo dalje, tam buš videl lepe kraje.

Tu su ljudi dobre æudi, z vinèekom te saki rad ponudi.

Se vu cvetju i vu sreæi, srce ti bu moglo reæi:

„Oj Zagorje, moje blago, sakom sinu hrvatskom si drago.“

* * *

{mospagebreak title='Ne dirajte mi ravnicu'}

Ne dirajte mi ravnicu

M Škoro

Veèeras me, dobri ljudi, nemojte ništa pitati,

neka suze tiho teku pa æe manje boljeti.

Ne dirajte mi ravnicu uspomenu u meni,

ne dirajte mi ravnicu, jer ja æu se vratiti.

Još u sebi èujem majku kako tužno govori:

„Kad se jednom vratiš, sine, ja æu te èekati.“

Ne dirajte mi veèeras...

Mene zovu moja polja, mene zovu tambure,

prije nego sklopim oèi, da još jednom vidim sve.

Ne dirajte mi veèeras....

*

* *

{mospagebreak title='Rožica sem bila'}

Rožica sem bila

Rožica sem bila,

rožica veè ne bum,

ko mi leto mine,

cvela više ne bum.

Zato komaj èekam

lepo protuletje,

da me razveseli

to èrleno cvetje.

Rožice bum brala

na prsi metala,

da se bum na tebe,

golub, zmišljovala.

* * *

{mospagebreak title='Popevke sem slagal'}

Popevke sem slagal

D. Domjaniæ, V.Paljetak

Popevke sem slagal i rožice bral

i vsu svoju radost sem drugim ja dal.

A žalost navek sem vu srcu ja skril

ni nigdo me žalil i sam sem tak bil.

Al v mojem srcu, tam suzah vam ni

I èe mi je teško popevka zvoni.

Èe siromak sem, vse drugom bum dal,

Popevke i srce i ne bu mi žal.

* * *

{mospagebreak title='Da nije ljubavi'}

Da nije ljubavi

Da nije ljubavi, da nije ljubavi,

da nije ljubavi, ne bi svita bilo.

Ni tebe ni mene, ni tebe ni mene,

ni tebe ni mene, moja bajna vilo.

Noæas mi se snilo, noæas mi se snilo,

da je tvoje tilo kraj mojega bilo.

Al me ti ne voliš, al me ti ne voliš,

al me ti ne voliš, moja bajna vilo.

Zato pojem, plaèem, bestraga mu bilo,

zato pojem, plaèem, bestraga mu bilo!

Ljubavi, ljubavi, vrag ti odnija kosti,

èa si uèinila od moje mladosti?!

*

* *

{mospagebreak title='Vehni, vehni fiolica'}

Vehni, vehni fiolica

Vehni, vehni, fiolica, ne žalosti me.

Ar te ftrèi nemrem ja, vehni, grlica!

Zasadil sam ja tebe vu glubinu srca,

al sad vidim da drugi od dna te trga.

Zrasla si kak tulipan med veè rožami

ali da te sve zahman, joj navek meni!

Vehni, vehni, garlica, kaj te ja ne trgam,

niti više svojemu srcu ne trebam.

Vidim glavu spušèenu drugom na prsa,

žute lasi spušèene do pojasa.

Ah, žalost me primila, kad ja te vidim,

kad ti vusta rumena više ne ljubim.

*
* *

{mospagebreak title='Ribar plete'}

Ribar plete

Ribar plete mrižu svoju koja njemu triba,

a ko æe je sutra plesti, baš ga nije briga.

Zapivaj pismu, ribaru stari, jer to je pisma o moru.

More divno, more krasno, ti si meni drago,

ti si èežnja srca moga, ti si moje blago.

Biseru divni rodnog mi kraja, lipota tvoja me opaja.

* * *

{mospagebreak title='Oj hrvatska mati'}

Oj hrvatska mati

Oj hrvatska mati, nemoj tugovati.

Zovi, samo zovi, svi æe sokolovi,

za te život dati.

Srijem, Banat i Lika, to je naša dika.

Zovi samo zovi, svi æe sokolovi

za te život dati.

Srijem, Banat i Baèka, tri srca junaèka.

Zovi, samo zovi, svi æe sokolovi,

za te život dati.

Za dom i slobodu hrvatskom narodu.

Zovi, samo zovi, svi æe sokolovi,

za te život dati.

* *
*

{mospagebreak title='Oj ti vilo, vilo Velebita'}

Oj ti vilo, vilo
Velebita

Oj ti vilo, vilo Velebita, ti našeg roda diko!

Tvoja slava jeste nama sveta, tebi Hrvat kliko:

„Ti vilo Velebita, ti našeg roda diko,

živila premila, živila premila,

živila, oj premila, ti vilo svih Hrvata!“

Velebite, vilovito stijenje, ja ljubim tvoje smilje,

ljubim tvoga u gorici vuka, liènoga hajduka.

„Ti vilo Velebita, ti našeg roda diko,

živila premila, živila premila,

živila, oj premila, ti vilo svih Hrvata!“

* * *

{mospagebreak title='Beæarac'}

Beæarac

Priko šora pružio se lanac,

ide lola i piva beæarac.

Kad beæari šorom zapivaju

pendžeri se šorom otvaraju.

Beæari se ne ženiju mladi,

beæaruju dok im ne dosadi.

Sva cura voli tamburaša,

a berdaša i cura i snaša.

Alaj volim kad tambure jeèe,

pusto srce ni veèerat neæe.

Lažu žene da nisu ljubljene,

ostarile pa zaboravile.

Da zna nana, što zna lipa mala,

veæ bi davno lipu podrezala.

Da si diko ti pameti moje,

ne bi selo znalo za nas dvoje.

* * *

{mospagebreak title='Jedan dan života'}

Jedan dan života

Samo jedan dan života, još jednu èašu mi dajte sad

jer ja sutra nisam s vama, jer sutra umrijet æu ja.

Moj život je kratak bio, i prolazan kao san,

a ja želim samo jedno: da živim još jedan dan.

Neka staro društvo doðe, ko nekad davno u kraju mom;

nek se èuje naša pjesma, taj zadnji glas srca mog.

I sve neka bude vjeèno, nek vjeèito traje dan

jer veæ sutra nisam s vama, jer sutra umrijet æu ja.

Samo buket bijelih ruža nek bude vjeèno na grobu mom,

samo vjetar neka prièa tu prièu života mog.

Moj život je kratak bio, i prolazan kao san,

A ja želim samo jedno: da živim još jedan dan.

*
* *

{mospagebreak title='Pismo moja'}

Pismo moja

Pismo moja, hrli tamo

di anðela moj je dom,

u krilo se spusti djevi

koja sniva slatki san.

Oj, ti dušo duše moje,

Oj ti srce srca mog.

Oj ti dušo duše moje,

Èuvao te dobri Bog.

Kada doðu noæi duge,

Pismo moja, budi s njom.

Ti joj reci da je jubim

Cilim žarom srca svog.

Oj, ti dušo duše moje,

Oj ti srce srca mog.

Oj ti dušo duše moje,

Èuvao te dobri Bog.

* * *

{mospagebreak title='Kuæa pored mora'}

Kuæa pored mora

Arsen Dediæ

Raznesene valima i vjetrom

tu su tople ruševine ljeta

na rubu napuštenog mora

i jednog izgubljenog svijeta.

Nièeg nema,

nièeg nema

od tebe,

od mene.

Ostala je samo prazna kuæa,

malo stvari ljetovanja našeg.

Na stolu novine još leže

S nekim datumima jula.

Naša ljubav

sad se ruši

kao pješèana

kula.

Al još sam uvijek ovdje

i još zagledan u more

na vratima vile

u kojoj tuga spava,

a kiše su se slile

u cvjetove agava

i ljetu je

kraj.

Od vremena poezije i mira

ostala je samo pusta kuæa,

u noæi okrenuta moru

sad èeka ljubavnike nove.

Nièeg nema,

nièeg nema

od tebe,

od mene

u njoj.

* * *

{mospagebreak title='Dalmatino povišæu pritrujena'}

Dalmatino
povišæu pritrujena

Ljubo Stipišiæ

Izlizana
Bašæanska tavuleta 'rvackeg ditinjevanja,

zaudobjeni friži glagojaški' serpentini;

isfrolani patakuni, žurke i kadeni.

Izlizani Ideali i misali po 'rvackin oputinan;

sokolaški procesjuni, pricešæeni demonštracjuni

od taverni, do taverni!

Svitlosju kerv èastna vikovièni terpeæemu

naslidovati pogerda Balkanike.

Pute, laze pizon dubli tovari,

gustirne žedne mijun siæi i lati;

konkulana škina težakov

od motik po žurnatin,

žurnatin pritrujena!

Prage kalet žnjutin dubli Puntari,

naboj dalmatine rebati na draèi,

kroz kadene dicu èièan pasli,

a judi driti ka kolone;

Dalmatino povišæu pritrujena!

Intradu pravice s tilin štrukali

Dalmatino povišæu pritrujena!

Rod puntarski resa na draèi;

Dalmatino povišæu pritrujena!

Ditinstvon gladnin povist štukali;

Dalmatino povišæu pritrujena!

Kroz kadene dicu èièan pasli,

a judi driti ka kolone,

Dalmatino povišæu pritrujena!

PREPJEV ÈAKAVSKIH STIHOVA

DALMATINO, POVIŠÆU PRITRUJENA

Izlizana Bašæanska tavuleta - Izlizana bašæanska ploèa

'rvackeg ditinjevanja - hrvatskog djetinjstva

Zaudobjeni friži - zaboravljene ogrebotine

Glagojaških serpentini - glagoljaških zavojnica (misli se na pleter)

Isfrolani - istrošeni (upotrebom), nagriženi moljcima

Patakuni - mjedeni novac

Žurke - dijelovi muške narodne težeèke nošnje u Dalmaciji

Kadeni - lanèiæi

Izlizani Ideali i Misali - izlizani Ideali i (Èasoslovi) Misali

po 'rvackin oputinan - po hrvatskim stranputicama

Sokolaški procesjuni - Sokolaške procesije

Prièešæeni demonštracjuni - prièešæene demonstracije

od taverni' do taverni - od vinotoènica do vinotoènica

svitlosju kerv èastna - svjetlošæu krv èasna

vikovièni terpeæemu - vjekom navikli trpeæi

naslidovati pogerda Balkanike - naslježivati pogrde Balkana

Serpentini: vijugave staze na gorskim obroncima, zavojnice

sokolaški: gimnastièke organizacije, odnosno društva nastala radi buđenja nacionalne svijesti kod slavenskih naroda u drugoj polovici 19. st.

Pute - puteve

laze - ulaze u polja

pizon dubli tovari - teretom dubali magarci

Gustirne žedne - bunare žedne

mijun siæi i lati - milijun vjedara i poljevaèa

konkulana škina težakov - savijena leđa zemljoradnika

od motik - od motika (misli se na kopanje motikom)

po žurnatin pritrujena - po nadnièarenjima premorena

Prage kalet - pragove (dalmatinskih) ulièica

žnjutin dubli puntari - gležnjevima dubali hrvatski rodoljubi,

buntovnici (pripadnici Narodne stranke)

naboj Dalmatine - gnojni èir Dalmacije

rebati na draèi - otkucava na draèi

kroz kadene dicu èièan pasli - kroz lance djecu sisama napasali

a judi driti ka kolone - a ljudi uspravni poput kolona kamenih stupova

Dalmatino, povišæu pritrujena - Dalmacijo poviješæu premorena

Intradu pravice - ljetinu praviènosti

s tilin štrukali - s tjelima izaželi

ditinstvon gladnin - djetinstvom gladnim

povist štukali - povijest zaèepili

rod puntarski resa na draèi - rod pobunjenièki rastao na draèi

(Prvi dio poeme preuzet je iz èakavske lirike tiskane u zbirci "ROD TITANSKI, ROD ŽGINCANI" / Split, 1975 g. str. 8 autora Ljube Stipišiæa, te se također pjeva kao dio "Dalmatino, povišæu pritrujena")